

kedspolitik? Så også det element skal selvfølgelig ud.

På samme måde er man også nødt til at se på: Hvem er det, man straffer, når man straffer en person på kontanthjælp? Det er jo familien. Det er jo børnene, som i forvejen har det dårligt.

Derfor er der altså en lang række ting. Jeg mener faktisk, der er noget grundlæggende galt i, at man sætter fokus på det forkerte sted i forsøget på at bekæmpe sort arbejde. Derfor vil vi forsøge at vejlede regeringen til at fortsætte de små positive skridt, man har gjort, fra sidste gang vi behandlede det, til nu, sådan at vi kan ende med at stemme for det til sidst.

Sådan som sagen ligger nu, og som indholdet er, er vi altså stærkt kritiske. Men vi vil rejse de her indvendinger, som jeg har gjort rede for her ved førstebehandlingen, under udvalgsbehandlingen, sådan at vi forhåbentlig kan få stillet enten nogle ændringsforslag eller overbevist regeringen om, at de har sat fokus det forkerte sted.

Kl. 15.15

Per Clausen (EL):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at sort arbejde, illegalt arbejde, misbrug af sociale ydelser, skattesvind og alle mulige andre former for økonomisk kriminalitet er vi stærkt imod i Enhedslisten. Vi har sådan set lagt meget vægt på at få gjort op med den underskov af virksomheder, hvor de ansatte på mere eller mindre fantasifulde måder misbruges som billig arbejdskraft og står uden nogen som helst beskyttelse mod fyring eller det, der er værre.

Men her er det vigtigt – som også hr. Ole Sohn var inde på – at slå fast, at det er arbejdsgiverne, der har ledelsesretten på landets arbejdspladser. Det kunne vi såmænd godt være med til at gøre op med. Hvis der var bred tilslutning til det i forlængelse af det her forslag, kunne det jo være en spændende diskussion, men jeg har ikke indtryk af, at det er det, der er på regeringens dagsorden. Det er altså arbejdsgiverne, der har ledelsesretten, og det er derfor også dem, der har pligt til at sikre, at lovgivningen i et ansættelsesforhold overholdes.

Når man snakker om arbejdsgivernes ansvar, er det vores opfattelse, at der er behov for at stramme betingelserne for overhovedet at have ret til at drive virksomhed.

Vi har tidligere i diskussioner om sort og illegalt arbejde peget på en form for autorisationsordning og ikke mindst, at man skal kunne fratages retten til at drive virksomhed, hvis man ikke kan og vil gøre det på lovlig vis. Jeg kan så-

dan set ikke konkludere anderledes ud fra de indlæg, der har været i dag, end at det er der flertal for i Folketinget. Nu mangler vi bare at skrive lovforslaget og at få det vedtaget. Så jeg håber da på, at vi kan holde fast ved den enighed.

Derudover vil jeg sige, at det jo er rigtigt, at de sociale ydelser er de sidste, man har, når man skal overleve. Og der synes jeg nok, at nogle af de partier, som i sidste periode har medvirket til i Folketinget at gennemføre dramatiske forringelser af en række af kontanthjælpsydelse, måske burde overveje, om de ikke er gået lidt for vidt.

Jeg kunne aldrig drømme om at sige, at fattigdom er en undskyldning for kriminalitet, men det kan nu alligevel godt være, når man driver folk meget langt ud økonomisk, at fristelsen nemmere bliver større, end den gør, hvis man har penge nok, selv om jeg skal skynde mig at tilføje, at kriminaliteten blandt de velstillede i det her land ikke tyder på, at man kan få penge nok til at holde op med at være kriminel.

Det sidste, jeg vil fremhæve, er, at nu er det jo sådan, at hvis man kigger på dagpengesystemet og den sociale lovgivning i det her land, så er den jo i forvejen ikke præget af mangel på sanktioner. Man gennemførte tilbage i 2000 et omfattende udvalgsarbejde med deltagelse af arbejdsmarkedets parter, og der blev man så enig om, at der nok var behov for at lempe sanktionerne, fordi de i forhold til det øvrige retssystem stod i et voldsomt misforhold til hvert enkelt forhold mellem forbrydelse og straf. Og jeg var meget glad for at høre, at fru Elisabeth Geday, den radikale ordfører, også var inde på, at der skulle være proportioner i det her.

Jeg mener, der er et fravær af proportioner, og jeg er glad for, at jeg så tidligt i min tid i Folketinget kan rose Det Radikale Venstre i forhold til arbejdsmarkedspolitik. Det havde jeg faktisk ikke forventet, men det er jo en af de glædelige ting, man kan blive udsat for her. Der vil jeg gerne sige, at det synes jeg faktisk man skulle se på: Er der nogen sammenhæng?

Endelig skal jeg tilføje, at i modsætning til når andre mennesker bliver straffet – pænere mennesker, der begår kriminalitet og forbrydelser – så foregår straffen her jo administrativt, ofte med meget begrænsede ankemuligheder, i stedet for at foregå således, at man bliver behandlet igennem et retssystem.

Så vi synes altså, at intentionen i det her forslag om at stoppe sort arbejde er god. Men man